

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Brammer, Gerhard Peter FRA: Mynster, Jakob Peter (1848-08-21)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Brammer, Gerhard Peter FRA: Mynster, Jakob Peter (1848-08-21)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 225. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000144.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster,*

Til Biskop Brammer.

Kjøbenhavn, 21de August 1848.

— Med sand Glæde modtog jeg igien et Brev fra Deres Haand. Jeg burde først have ladet høre fra mig, og i disse tunge Tider rakt Dem en Broderhaand; men deels har jeg nu en heel Maaned været paa Visitats, deels har jeg havt meget Andet at bestille, deels mangler det paa Courage til at tage noget Andet for, end hvad man nødvendig skal. At mine Tanker jævnlig have været hos Dem, vil De være overbeviist om. De har jo vistnok havt meget Mere at giennemgaae, end jeg; imidlertid giver Gud os ofte, naar vi ere midt i Faren, en Kraft til at bære og handle, som fattes, naar vi staae langt borte og uvirksomme see til — og den Tiid, da Jylland var occuperet, hører til de tungeste, jeg har levet. Hvad der nu videre skal blive af, veed man i Kjøbenhavn ligesaa lidet, som i Aarhus, og jeg troer, man i Ministerierne ikke veed meget Mere. Den ene Dag seer det ud til Fred, den anden til Kriig. Underhandlingerne vedvare endnu, og en meget indviet Mand har i disse Dage sagt, at man stedse kom hinanden nærmere og nærmere. Men man kan saa meget mindre stole paa Noget, som man ikke har med en ordentlig Regering at gjøre, men med Ministre, der ere i Dag, og i Morgen kastes i Ovnen, og som i deres bedste Glorie dog ere Slaver af en vild Folkemasse. Nu, Gud være med os! Jeg øver mig daglig i at kaste alle mine Sorger paa Ham, og det lykkes mig dog ogsaa saa temmelig.

Dersom vi paa en skikkelig Maade blive af med den udvortes Fiende, have vi endnu at kæmpe med den indvortes, som ikke er mildere, og som truer baade Kirke og Stat. Det var vistnok det Ønskeligste, dersom det gik an at udsætte alle kirkelige Spørgsmaal til roligere Tider; men dette vil ikke lade sig gjøre. I Grundloven maa der nødvendig forekomme en Artikel om Religionen, og, skiøndt jeg troer, at vor Cultus-Minister ønsker at bevare den evangelisk lutherske Kirkes Forret, s. 226 og de fleste andre Ministre uden Tvivl ville være enige heri, saa viser det sig dog, hvor ivrigt Mange arbeide paa at efterligne de dem i Øvrigt saa forhadte Tydskere i Fordringen om, at alle Religioner skulle have lige Berettigelse, eller med andre Ord, at Danmark skal ophøre at være en christelig Stat. Dette Partie bestaaer vel for det Meste af ubetydelige Personer, der ingen Agtelse have i det egentlige Folk; men, da Valgloven har overantvordet os i Massernes Vold, kunne de faae en meget farlig Indflydelse paa Valgene. Imidlertid troer jeg ikke, det vilde have været til Nytte, om Synoden havde kunnet været sammenkaldt før Rigsforsamlingen, thi Denne vilde dog kun have taget liden Notits af Hiins Forhandlinger; tværtimod kunde Geistlighedens Forsvar for Kirken for det communistiske Partie have været et nyt Motiv til at angribe den med desto større Iver. I alt Fald er det en Trøst, at, hvor megen Indflydelse endog Rigsforsamlingen vil faae paa Danmarks fremtidige Tilstand, saa er dens Charakter dog endnu i sig selv kun en raadgivende; thi endnu beroer det paa Kongen, under hvilke Betingelser han vil opgive sit absolutum dominium.

Jeg for min Deel arbeider paa at bringe det derhen, at der i Grundloven kun blev indført en Artikel om Religionen, omtrent som den i den norske Grundlov, hvorved den erangelisk lutherske Religion blev erkiendt for Folkets almindelige Religion, og at de Betingelser, hvorunder der kunde tilstaaes andre Religioner fri Øvelse, bleve reserverede for en egen Dissenter-Lov, som kunde forandres efter Tider og Omstændigheder, og om denne kunde da Synoden først afgive sin Betænkning.

— Vi befinde os i Øvrigt saa vel, som man under disse Omstændigheder kan. Vor hiertelige Hilsen til Deres ærede og kiære Frue. Jeg veed, hvilken Støtte De har i hendes fromme og faste Sind. Gud bevare hende og alle Deres!

Med den oprigtigste Høiagtelse og Hengivenhed er jeg stedse

Deres Høiærværdigheds
forbundne
Mynster.